

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.I. Sancti Patris Benedicti. M.C.XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

ut Augustinianos, Recollectos, Trinitarios, Discalceatos, Clericos Minores & Mercenarios Reformatos; quem supremo Consilio exhibuit, quo Ordines defenderet, & adversariorum conatus reprimeret. *Chrysoft. Henric. Ang. Marique.*

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. I.
Sancti Patris Benedicti. M. C. XXI.

Evincit paulatim obstinationem Montis Martyrum Monialium, non sine præfenti DEIPARÆ ope, invictissima Virgo nostra Maria de Bellavillier, ulciscente Numine injurias dilectæ suæ iurias, & dante poenas horribiles Sacerdote illo, pacis turbatore, Reformationis hoste, tantæ Abbatiæ nequissimo calumniatore, & quidem inter calumniandum, mox emota mente, in rabiem acto, nec multo post misere absque ratione & poenitentia, extincto. Sed & illa senior, quam sibi Abbatissam suis conformem moribus & vitæ impudicissimæ, contumacissimæ Moniales deitina verant, morbo repente correpta, exerta horrendum, quâ toties impiè Mariam nostram impetierat, linguâ, & ipsa miserabile omnibus rebellibus spectaculum facta, immanibus torionibus, & corporis totius agitationibus terrificis omnium percellit animos, donec immemor injuriarum omnium sancta advolat Abbatissâ, & ferventibus precibus pro hoste sollicita in omnem se modum vertit miseræ juvandæ: donec miserante Deo sibi reddita in oscula Maria tota lachrymabunda, & amplexus concedens, rogaret veniam, totam se ipsi permitteret, & ad omnem Reformationem fore Ducem promitteret, ultro facta, sed ad terrificum Dei tribunal raptam, vidisse & audisse, quæ ipsa referre nullâ ratione posset. Et sanè DEIPARÆ & Bellovillariensis precibus donatam hanc animam esse, dubium nemini est; quam & Maria, uti antea in omnibus sibi reclamantem & adversantem habuit; ita deinceps ad omnia quæ vellet ultronæ, & promptissimam habuit, reliquis eo exemplo territis, & paulatim se accommodantibus, ita ut paulò post Monasterium illustrissimum, à Vita Regulari summè celebraretur.

In Hispania insigni vitæ effulget

sanctitate sanctæ memoriæ Frater Didacus Donatus Monasterij Vallis Paradisi, qui ibidem longo tempore conversatus, admiranda sanctæ simplicitatis & humilitatis exempla reliquit; cui DEUS inter orandum celestia, arcana, & Divina Mytheria revelavit, & futurarum rerum eventus gratiosissimè indicavit. Vir fuit in oculis suis humilis, & abjectus, sed in conspectu DEI, & hominum verè magnus, & diabolicis Spiritibus tantopere formidandus, ut solo ejus contuitu territi, illico aufugerent, qui post purissimam vitam sanctâ decedens morte, locum sepulturae in Claustro obtinuit, ubi per multos annos pernoctare consueverat, divinitus prævidens, illum tandem futurum locum suæ expectationis. *Ex Msto. quodam Hispan. & Chrysoft. Henricuez.*

Ne autem ulli sæculo sanguinis gloriosissimi Martyrum nostrorum, preciosissima purpura deesset; primus felici exordio hujus sæculi initium consecravit & beavit, suumque generosum cruorem ad ornandum Sanctissimæ Matris Ecclesiæ vestem, lubens libensq; impendit R. P. F. Marcus Barckwortus, alias Lambertus, in Anglia Martyrium pro Fide Catholica passus: qui post diuturni carceris molestias, ex quo cum facile evadere potuisset, & alijs evadentibus, & ad hoc eum impellentibus sese conjungebat; maluit tamen, constanter, ultimam mortis sententiam pro Christi gloria præstolari. Post novem itaque examina, quæ ad judicium tribunalia subiit, tandem vigesima septima Februarij dicto anno Londini Martyrio affectus, coronam monasticam, sibi eo ipso die, quo coronandus Martyrio erat, & occisus fuit, tonderi curavit, habitum etiam Religionis (quem nimirum publicè portare in Anglia non licet) reinduens, in eaque fide mori, & pro ea, protestatus est, quam Ordinis sui Monachi, primi omnium Anglis prædicassent. *Ex Clemente Cynero, & c.*

Nil tamen territi nostri sive recentis hoc, sive tot aliorum superiori sæculo supplicio, tanto serventiùs & Apostolatus Anglicani & Martyrij exarsere desiderio, quos inter admirabilis ille Pater Candidus noster Nucalensis Alceta in patriam reverfus, ut Hyber-

Didacus
Donatus
Vall. Pa-
radisi.

Formidandus
Cæcæ
Moni.

V. Marcus
Barck-
wortus
Martyr.

Gaudens
mortem
subit.

P. Candi-
dus Nucalensis
nostri
sæculi vi-
racuum.

Maria de
Bellovillier
miri successus.

Pena re-
bellis mo-
nialis, &
penitentia.

Quæ viderit
& audierit.

bernos suos lucraretur, ad multorum fervatus salutem, et si mille periculis obnoxius, & jam aliquando captus, sed dimissus, nihil sibi magis à Numine expetijt, quam mille modis pro Christi nomine pati, vitamque cum sanguine, per summa & diuturna finire tormenta, illa cum Ignatio Antiocheno identidem ferventissimo affectu congemmans: *Ignis, Crux, Bestia, Confractio ossium, membrorum divisio, & totius corporis contritio, & tota tormenta Diaboli in me veniunt, tantam ut Christo fruatur, &c.* Talis nimirum Candidus noster fuit, nec Voto solo, sed verè merito suo Martyr, quem tamen ipsa reverita impietas, in homine Dei Angelum respexit, quem Deus hoc ipso tempore, stupendâ prorsus miraculorum gloria etiam hostibus fidei Venerabilem reddidit. Illud unice dolens ipse, honorari, cum pati supplicia & mortem mallet, in seipsum tanto crudelior fuit, ipse summet carnifex corporis, quod omnis generis tormentis affectit. Labet ex Synchrono, & rerum ipsius conscio, nocturna solum ejus exercitia (totum enim diem proximorum & animi & corporis saluti dabat) ipsiusmet scriptoris verbis inferre: *Horâ decimâ Vespertinâ in cubiculum secedens, diu satis orationi vacabat; postea parum quiescebat; deinde duodecimâ surgens, orationi iterum intendebat, maximeque Passionis Christi meditationi, quam acerrima disciplina sequebatur, quam totum pavimentum sanguine conspergebat, Tum Matutinas preces recubabat, usque ad secundam horam, deinde usque ad quartam aliquam corpori quietem dabat. Hora decima antemeridiana (ut etiam aliquid de die memoremus) summa cum devotione Missam celebrabat, maximâ populi confluentie multitudine. Postquam, facta per mediam horam Gratiarum actione, prodibat in publicum, ubi plurimos ad fidem Catholicam sua prædicatione convertibat, multos in corpore sanabat. Cibus ejus & potus cervisia, & panis, ac legumina aliqua, quæ circa Vesperam, perle-ctis Horis, & tempore in oratione trans-acto, sumebat.*

Insignis Animi generalitas.

Ejusdem vita obiter descripta.

Theodorus Abb. Gladbach.

quo brevi elogio monumenta ejusdem Cœnobij: *Vir sanctæ Conversationis, Consolator afflictorum, Solatium pauperum.* Nec video quid porro à nobis annectendum. Obijt Colonia 19. Decembris. in Collegio Patrum Societatis Jesu, quibus impensè favit, & ab ipsis merito dilectus plurimum & honoratus fuit.

IESU CHRISTI ANNUS. M. DC. II. Sancti Patris Benedicti. M. C. XXII.

SUMMO Regis totiusque Regni Galliæ luctu mortalitati huic valedicit, dignissima pridem felicissimâ immortalitate, sanctæ memoriæ Renata Senior, & Ducibus Lotharingiæ Guisliæ Ducissâ, Abbatissâ meritissima Sancti Petri Remensis, Princeps verè serenissima, in qua nihil non dignum Principe, imo dignissimum æternitate apparebat, & revera æternorum potius desiderio, & sponsi Christi inflammata amoribus consumi est visa, cum in fine superioris anni, ipso solemnissimo Natalis Christi Festo, Divinis officijs solida pietate operam daret, de repente deliquium passâ, sentiumque usu protinus destituta, in oratorium deferretur. Jbi cum ad mentem rediret: haud scio, inquit, quo evaserim? verum Angelorum suavissimæ Musicæ jucundissimè interfui. His quippe prælibatæ felicitatis æternæ delicijs, par. fuit eam recreari, quæ brevi ad fontem ipsum assumenda, eadem plane cum ipsis coelitis pascenda & potenda erat gaudiorum æternorum voluptate. Debit etiam particeps fieri sacre hilaritatis & lætitiæ nati Salvatoris, quæ tanto Divinæ benignitatis Mysterio, cunisque amantissimi pueri, amabilis per totam vitam, tota Religione tenerrimâ, & devotione incredibili adhesit. Eo superni amoris vulnere faucibus, divinis profus inhians & terrena omnia illustri contemptu aspernata, languere cœpit ad mortem, cujus ope, solutis mortalitatis vinculis, octogenaria in coelos evolavit, vigesima tertia Aprilis, anni 1602. Prælatura sexagesimi, Sacramentis omnibus munita, & Vitæ sanctimoniam quam sanguine Illustrior, funere regijs pompa & splendore, celebrato. *Ex Vita ejusdem.* Succedit, Rege hoc vel maxime probante Renata Junior, nep-

V. Renata Senior Duc. Lothar. & Abbat.

Musican Anglican audit.

Mors sanctissima.